

(po jos)

į kapines ateidavo vyriškis

gėlėmis apsiginklavusios moterys,
pamačiusios jį,
išlakstydavo kaip šūvio išgąsdintos varnos

priklupęs
rankomis susiimdavo galvą,
sustingdavo

ant suolo prisėdavo motina –
aplink vyriškį
ji regėdavo žaidžiančius anūkus, taip ir negimusius,
vakarėjant išnykstančius rūko vilkiūkščius

(ji, prieš daugelį metų)

ir kaip laikina, dieve, kaip laikina –
šita beprotybė, aistros, išnyrantys kūnai,
kaip mes irstame, po truputį, staiga,
kaip mes mirštame: kas akimirka, kąsnį, orgazmą
ar skalbdami kojines

atiduodu likimą į jūsų rankas,
mano mielosios,
lieku paklusni

būkite mums gailestingos

2007